

Sygn. akt: I C 776/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Paw
Protokolant:	starszy protokolant Ewelina Krawczyk

po rozpoznaniu w dniu 13 lipca 2016 r. w Kielcach

sprawy z powództwa (...) Spółka z o.o. w W.

przeciwko Wojewódzki Szpital (...) w K.

o zapłatę

I. uchyla nakaz zapłaty wydany przez Sąd Okręgowy w Kielcach w dniu 14 stycznia 2016 roku w sprawie I Nc 273/15;

II. zasądza od Wojewódzkiego Szpitala (...) w K. na rzecz (...) Spółka z o.o. w W. kwotę 1 113,49 zł (jeden tysiąc sto trzynaście złotych 49/100) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 grudnia 2015 roku do dnia zapłaty oraz odsetki ustawowe od kwoty 90 720, 00 zł (dziewięćdziesiąt tysięcy siedemset dwadzieścia złotych) od dnia 21 grudnia 2015 roku do dnia 8 stycznia 2016 roku;

III. umarza postępowanie co do kwoty 90 720, 00 zł (dziewięćdziesiąt tysięcy siedemset dwadzieścia złotych);

IV. zasądza od Wojewódzkiego Szpitala (...) w K. na rzecz (...) Spółka z o.o. w W. kwotę 4 765,00 zł (cztery tysiące siedemset sześćdziesiąt pięć złotych) tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt I C 776/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 21 grudnia 2015 r. wniesionym w postępowaniu nakazowym powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wносиła o zasądzenie na jej rzecz od Wojewódzkiego Szpitala (...) w K. kwoty 91833,49 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 90720,00 zł od dnia 21 grudnia 2015 r. do dnia zapłaty, i od kwoty 1113,49 zł od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty, nadto kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3600 zł i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W dniu 14 stycznia 2016 r. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym uwzględniający żądanie powoda w całości (k. 21).

W dniu 4 lutego 2016 r. pozwany wniósł sprzeciw od nakazu, wniósł o oddalenie powództwa w całości z powodu uregulowania zaległego zobowiązania w dniu 8 stycznia 2016 r., w sytuacji gdy doręczenie pozwu wraz z nakazem

zapłaty w niniejszej sprawie nastąpiło dopiero w dniu 27 stycznia 2016 r. Zarzucił, że powód nie wezwał wcześniej pozwanego do zrealizowania zobowiązania. Ponadto wskazał na ciężką sytuację finansową szpitala (k. 27-28).

W pismach procesowych z dnia 27 kwietnia 2016 r. i z dnia 23 czerwca 2016 r. powód cofnął częściowo powództwo, tj. w zakresie żądania kwoty 90 720,00 zł i zrzekł się roszczenia co do tejże kwoty uzasadniając, iż już po wniesieniu pozwu, tj. w dniu 8 stycznia 2016 r. pozwany zapłacił sumę 90720 zł. Wywodził, iż pozwany zalega nadal z pozostałą należnością w zakresie kwoty 1113,49 zł i w tym zakresie powód podtrzymał żądanie pozwu, jak i w zakresie odsetek od kwoty 90720 zł liczonych od dnia 21 grudnia 2015 r. do dnia 8 stycznia 2016 r. w kwocie 198,84 zł i kosztów zastępstwa procesowego w odniesieniu do całej dochodzonej kwoty. Argumentował, iż pozwany pomimo wcześniejszego wezwania go do zapłaty częściowo spełnił je dopiero po wytoczeniu powództwa. Zatem dał on powód do wytoczenia niniejszej sprawy. (k. 37,42) .

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W wyniku przeprowadzonego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego w trybie przetargu nieograniczonego Wojewódzki Szpital (...) w K. zawarł z powodem umowę nr (...) z dnia 17 stycznia 2014 r. Przedmiotem umowy była dostawa leków i innych produktów leczniczych do Apteki pozwanego szpitala określonych w załączniku nr 1, w Pakiecie nr 12A, stanowiących integralną część niniejszej umowy. (umowa nr (...) wraz z aneksem nr (...) k. 14-17)

Na podstawie i w wykonaniu zamówień składanych przez pozwanego szpital na mocy powyższych umów powód jako wykonawca/sprzedający wystawił dniu 23 września 2015 roku Wojewódzkiemu Szpitalowi (...) w K. jako zamawiającemu/kupującemu fakturę nr (...) opiewającą na kwotę 90720 zł, z terminem płatności do dnia 26 października 2015 r. Faktura została podpisana przez pozwanego i opatrzona pieczęcią Wojewódzkiego Szpitala (...) w K.. (kopia faktury k. 12)

W dniu 8 stycznia 2016r. pozwany na poczet zadłużenia objętego przedmiotowym powództwem dokonał zapłaty kwoty 90720,00 zł. (dokument przelewu bankowego k. 29)

Podstawę ustaleń faktycznych w sprawie stanowiły powyżej wyszczególnione dokumenty, które nie były kwestionowane przez strony procesu, nie budziły także wątpliwości Sądu.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z przepisem art. 496 kpc w razie prawidłowego wniesienia zarzutów od nakazu zapłaty, co nastąpiło w niniejszej sprawie – po przeprowadzeniu rozprawy Sąd wydaje wyrok, w którym nakaz zapłaty w całości lub w części utrzymuje w mocy albo go uchyla i orzeka o żądaniu pozwu, bądź też postanowieniem uchyla nakaz zapłaty i pozew odrzuca lub postępowanie umarza.

Pozwany w dniu 8 stycznia 2016 r. dokonał zapłaty dochodzonych przez powoda świadczeń pieniężnych wynikających z wystawionej przez powoda faktury na kwotę 90720 zł. Niewątpliwie zatem pozwany uznawał zasadność dochodzonej przez powoda w niniejszym procesie sumy.

Zgodnie z treścią art. 355 § 1 kpc sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew. Pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy. Jeżeli cofnięcie pozwu połączone jest ze zrzeczeniem się roszczenia, pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do wydania wyroku (art. 203 § 1 kpc).

Uiszczenie przez pozwanego po wytoczeniu powództwa w niniejszej sprawie w/w kwoty objętej wydanym uprzednio nakazem zapłaty powodowało konieczność uchylenia nakazu zapłaty co do zasądzonej kwoty 90720 zł (pkt I sentencji), a w konsekwencji konieczność umorzenia postępowania w tym zakresie na podstawie powołanych przepisów (pkt III wyroku).

Natomiast powództwo w zakresie żądanych odsetek liczonych od dnia wniesienia pozwu jako zasadne zasługiwało na uwzględnienie.

Jak stanowi przepis art. 359 § 1 kc odsetki od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy, gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub z decyzji innego właściwego organu. Zgodnie zaś z art. 481 § 1 kc jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Termin spełnienia poszczególnych świadczeń składających się na dochodzoną przez powoda kwotę został ustalony przez strony umów, w których uzgodniono, że odbiorca będzie regulował płatność za każdą dostawę w terminie 30 dni od daty otrzymania faktury i w przypadku nieterminowej płatności powodowi będą przysługiwały odsetki ustawowe (§ 4 umowy k. 14V).

Pozwany nie kwestionował doręczenia przez powoda faktury nr (...) w dnia 24 września 2015 r. (zgodnie z pieczęcią Szpitala), ani wynikającego z niej terminu spełnienia świadczenia. Podnosił jedynie, że nie został przez powoda wezwany do uregulowania należności wynikających z tej faktury. Twierdzenia te jednak nie polegają na prawdzie bowiem już z samej treści faktury wynika termin płatności przypadający na dzień 26 października 2015 r.

W świetle powyższego powód ma prawo domagać się odsetek od uiszczonej przez pozwanego kwoty 90720 zł od dnia wniesienia pozwu w niniejszej sprawie, tj. od dnia 21 grudnia 2015 r. zgodnie z żądaniem pozwu, do dnia zapłaty, tj. dnia 8 stycznia 2016 r. oraz kwoty 1113,49 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych liczonych od przeterminowanego zobowiązania.

Mając na uwadze powyższe na podstawie powołanych przepisów Sąd orzekł, jak w pkt II sentencji.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Wprawdzie zgodnie z regułą wyrażoną w art. 203 § 2 i 3 kpc w przypadku cofnięcia pozwu obowiązek zwrotu kosztów co do zasady obciąża powoda, jednak dopuszczalne jest odstępstwo od powyższej zasady w sytuacji, gdy powód wykaże, że wystąpienie z powództwem było niezbędne dla celowego dochodzenia praw lub celowej obrony, z uwzględnieniem okoliczności istniejących w dacie wytoczenia pozwu. Dotyczy to zwłaszcza sytuacji, gdy cofnięcie pozwu jest konsekwencją zaspokojenia przez pozwanego wymagalnego w chwili wytoczenia powództwa roszczenia powoda. W rozumieniu przepisów o kosztach procesu (art. 98 kpc) pozwanego należy uznać wówczas za stronę przegrywającą sprawę (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 r., sygn. II CZ 208/11).

W realiach niniejszej sprawy to pozwany jest stroną przegrywającą proces, gdyż spółka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością miała powód do wytoczenia sprawy w sytuacji, gdy pozwany wpłacił sumę 90 720 zł na poczet kwoty dochodzonej pozwem dopiero w dniu 8 stycznia 2016r., zatem już po wytoczeniu powództwa. Zatem w dacie złożenia pozwu powództwo było zasadne. Z powołanych względów Sąd w pkt IV sentencji zasądził na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc od pozwanego Szpitala na rzecz powoda tytułem kosztów procesu kwotę 4765 zł obejmującą uiszczoną opłatę od pozwu - 1148 zł, opłatę skarbową od pełnomocnictwa - 17 zł i wynagrodzenie pełnomocnika powoda - 3600 zł (zgodnie z § 6 pkt 6 obowiązującego w dacie zainicjowania procesu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu, t.j. Dz.U. z 2013 r., poz. 490).